

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/20/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611206373
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2013:8611206373.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., v skratke SLSP, a.s., Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpený Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy č. 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584 proti žalovanej M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XXX/X, XXX XX W., občan SR za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká č. 16, 080 05 Prešov, zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 1.500,55 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 233,47 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z dlžnej sumy od 07.09.2011 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Povoľuje žalovanej splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur od právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok.

IV. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na ich náhradu.

V. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo 195,69 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. 42949-572/0200, VS 233111 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 06.10.2011, uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 1.500,55 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalovaná dňa 04.04.2006 uzatvorila so žalobcom zmluvu o splátkovom úvere č. 0451899983. Súčasťou tejto zmluvy sú tiež všeobecné obchodné podmienky SLSP účinné od 1.8.2002. Žalovaná sa v zmysle zmluvy oboznámila so všeobecnými obchodnými podmienkami, úverovými podmienkami a sadzobníkom poplatkov a súhlasila s nimi. Na základe zmluvy poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 896,24 eura. Žalovaná sa zaviazala spláca úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 24,90 eura, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol určený dňom 20.5.2006 a konečná splatnosť úveru bola určená dňom 20.3.2011. Splatnosť splátok bola dohodnutá mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci. Žalovaná sa zaviazala splácať úver podľa článku I. zmluvy, kde je uvedená výška úveru, úroková sadzba, poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za správu úveru, výška splátok, periodicita splátok, splatnosť prvej splátky, konečná splatnosť úveru, splatnosť úrokov, úrok z omeškania, spôsob splácania, číslo účtu a iné základné podmienky splácania.

Zmluvné strany si dohodli poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eura mesačne. Výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý úver bola dohodnutá vo výške 17,70 % ročne. V zmysle zmluvy si zmluvné strany dohodli ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 10,38 % ročne.

Podľa zmluvy, všeobecných obchodných podmienok a úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v základných podmienkach zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Podľa zmluvy, všeobecných obchodných podmienok a úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu a to v tomto poradí. Žalovaná sa v zmysle všeobecných obchodných podmienok zaviazala uhradiť aj náklady, ktoré vzniknú v prípade jeho zmluvnej povinnosti, najmä náklady na mimosúdne a súdne vymáhanie.

Žalovaná využila možnosť čerpať úver od žalobcu, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiavala a dostala sa so splácaním do omeškania. Žalobca ju na túto skutočnosť upozorňoval a vyzýval ju na úhradu jeho splatných záväzkov. Žalobcovi vznikla ku dňu 6.9.2011 pohľadávka voči žalovanej špecifikovaná podľa dokumentu - Vyplatenie úveru v budúcnosti nasledovne: istina vo výške 1.261,53 eura, riadne úroky vo výške 105,45 eura, úroky z omeškania vo výške 133,57 eura, spolu sumu 1.500,55 eura. Okrem pohľadávky vo výške 1.500,55 eura, špecifikovanej v článku III. žalobného návrhu si žalobca uplatňuje aj príslušenstvo, ktoré pozostáva z úroku vo výške 17,70 % ročne zo sumy 1.261,53 eura od 7.9.2011 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.366,98 eura od 7.9.2011 do zaplatenia. Žalobca má právo žiadať od žalovanej úrok z omeškania v zákonnej výške, a to úrok z omeškania 9,50 % ročne zo sumy 1.366,98 eura, ktorá tvorí súčet položiek istiny + riadny úrok, a to odo dňa nasledujúceho po rozhodnom dni. Žalovaná od rozhodného dňa neuhradila žalobcovi žiadnu časť pohľadávky a preto sa žalobca domáha svojho práva na zaplatenie pohľadávky súdnou cestou.

Vzhľadom na vyššie uvedené je pohľadávka žalobcu, ktorú týmto uplatňuje, nasledovná: istina vo výške 1.261,53 eura, vyúčtované riadne úroky vo výške 105,45 eura, vyúčtované úroky z omeškania 133,57 eura, úrok vo výške 17,70 % ročne zo sumy 1.261,53 eura od 07.09.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.366,98 eura od 7.9.2011 do zaplatenia.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie pohľadávky vo výške 1.500,57 eura s príslušenstvom.

Dňa 21.10.2011 vstúpil do konania na podporu žalovaného vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý v písomnom vyjadrení zo dňa 26.4.2012 poukázal na nesprávny údaj o RPMN. Žalobca uvádza RPMN 10,38 % a úroky 17,70 % ročne. Už z tejto informácie vyplýva, že RPMN je nesprávne, nakoľko podľa nich je vylúčené, aby RPMN bolo nižšie ako úrok. Podľa internetovej kalkulačky vychádza RPMN 24,15 %. Tak rozdielny údaj vo výške RPMN je to isté, ako keby dodávateľ RPMN neuviedol a preto ide o úver bezúročný a bez poplatkov.

O námietke žalobcu proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania rozhodol súd uznesením zo dňa 19.7.2012, sp. zn. 7C/20/2012-49, právoplatné dňa 10.8.2012 tak, že vstup účastníka - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká č. 16, 080 01 Prešov do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného pripustil.

Na pojednávaní konanom dňa 24.10.2013 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti riadne predvolaného žalovaného.

Súd rozhodol na základe výsluchu účastníkov a predložených listinných dôkazov, a to: výpis z obchodného registra žalobcu, zmluva o splátkovom úvere č. 3451899983 zo dňa 4.4.2006, aktuálny stav úveru zo dňa 6.9.2011, úrokové sadzby úveru zo dňa 6.9.2011, prehľad transakcií úveru, transakcie na úvere zo dňa 6.9.2011, úrokové sadzby ECB, oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 20.10.2011, vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 26.4.2012, výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver, námietka navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 8.6.2012, špecifikácia žalovanej sumy zo dňa 15.10.2012, výpis z úveru č. 0451899983, všeobecné

obchodné podmienky, sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s., špecifikácia žalovanej sumy zo dňa 13.2.2013, oznámenie o vykonaní zrážok z dôchodku zo dňa 11.4.2013, úradný záznam zo dňa 14.10.2013, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/20/2012 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzatvorili dňa 4.4.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. 0451899983 vo výške 896,24 eura s pevnou úrokovou sadzbou do konečnej splatnosti úveru vo výške 17,7 % ročne. Žalovaná sa zaviazala podľa zmluvy splácať predmetný úver v mesačných splátkach po 24,90 eura k 20. dňu v mesiaci od 20.5.2006. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.3.2011, kedy vznikla žalovanej povinnosť splatiť celú pohľadávku podľa zmluvy. Zmluvné strany si dohodli poplatok za správu úveru vo výške 1,66 eura mesačne a ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 10,38 % ročne. K mimoriadnej splatnosti úveru nedošlo.

Žalobca špecifikoval uplatnenú pohľadávku vo výške 1.500,55 eura, ako istinu vo výške 1.261,53 eura, riadne úroky vo výške 105,45 eura, úroky z omeškania vo výške 133,57 eura, pričom si uplatnil úrok vo výške 17,70 % ročne zo sumy 1.261,53 eura od 7.9.2011 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 1.366,98 eura od 7.9.2011 do zaplatenia.

Podľa internetovej kalkulačky RPMN pri danom úvere predstavuje hodnotu 24,15 %.

Z písomnej špecifikácie uplatnenej pohľadávky a výpisov z úverového účtu súd zistil, že žalovaná vyčerpala sumu 896,24 eura a žalobcovi vrátila sumu 662,77 eura.

Žalovaná vo svojej výpovedi poukázala na to, že spláca rad úverov, ktoré sú jej zrážané Sociálnou poisťovňou zo starobného a vdovského dôchodku, ktorý poberá v celkovej výške 340,- eur a po odpočítaní zrážok je jej vyplácaný dôchodok vo výške 259,72 eura mesačne, o čom predložila potvrdenie Sociálnej poisťovne na čl. 151 spisu. Žalovaná požiadala o možnosť splácať dlžnú sumu po 50,- eur mesačne. Pokiaľ ide o samotný úver, uviedla, že tento splácala až do času, keď jej bol zablokovaný účet.

Žalobca zotrval na podanej žalobe a pokiaľ ide o námietku vedľajšieho účastníka k hodnote RPMN uviedol, že táto zodpovedala výpočtu podľa vzorca uvedeného v zákone o spotrebiteľských úveroch, bola tam však chyba, čo následne zákonodarca odstránil. Žalobcovi neprislúcha spochybňovať správnosť zákonného ustanovenia, týkajúceho sa výpočtu RPMN. Poukázal na obchodnoprávny charakter predmetného právneho vzťahu.

Na pojednávaní konanom dňa 24.10.2013 predložil vedľajší účastník anonymizovanú úverovú zmluvu, ktorú uzavrel žalobca s klientom dňa 25.5.2004, kde je správny výpočet RPMN.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 ods. 1 písm.) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú potrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 2a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, na vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov, ako aj na náhradu škody.

Podľa § 8 ods.1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola ku dňu 26.07.2005 obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z.. Tento právny predpis / ku dňu uzavretia úverovej zmluvy / v § 2 písm. a) definoval spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné,

treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa čl. 1 bod 2 písm. d/, e/ Smernice rady 87/102 EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru sa pre účely tejto smernice rozumejú "celkové úverové náklady pre spotrebiteľa" všetky náklady úveru vrátane úrokov a iných poplatkov priamo súvisiacich so zmluvou o úvere, určenej podľa predpisov a praktikami, ktoré existujú v členských štátoch alebo ktoré majú členské štáty vytvoriť a „ročnú percentuálnu mieru“ celkové náklady úveru pre spotrebiteľa vyjadrené vo forme ročného percentuálneho podielu z hodnoty poskytnutého úveru a vypočítané spôsobmi používanými v jednotlivých členských štátoch.

Podľa čl.2 ods.3 Ústavy SR každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Predmetný úver bol poskytnutý Slovenskou sporiteľňou, a.s., ktorá vykonáva bankové činnosti podľa zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Podľa § 2 uvedeného zákona banka, okrem iného, poskytuje úvery.

Podľa § 27 ods.1 zákona o bankách banka a pobočka zahraničnej banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné riadiť svoje riziká a vykonávať obchody a) spôsobom, ktorý zohľadňuje a minimalizuje riziká,

b) spôsobom, ktorý nepoškodzuje záujmy ich vkladateľov z hľadiska návratnosti ich vkladov a ktorý neohrozuje bezpečnosť a zdravie banky a pobočky zahraničnej banky alebo bezpečné fungovanie bankového systému porušením zákonov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, c) za výhodných ekonomických a právnych podmienok pre banku a pobočku zahraničnej banky a pre ich klientov pri nimi vykonávaných obchodoch na účet klienta a pri vynaložení odbornej starostlivosti, d) tak, aby pri každom obchode za ne konali najmenej dve osoby; ak to z prevádzkových dôvodov nie je možné, sú povinné bezodkladne zabezpečiť kontrolu vykonaného obchodu osobami, ktoré sa na jeho vykonaní nezúčastnili.

Podľa § 27 ods.3 zákona o bankách vynaloženie odbornej starostlivosti je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä, že banka alebo pobočka zahraničnej banky

a) pri jednotlivých predajoch, nákupoch a ostatných obchodoch porovnáva ponuky cien, prípadne doloží nevhodnosť či nemožnosť posúdenia viacerých ponúk,

b) dokumentuje spôsob uskutočnenia obchodu, kontroluje objektívnosť evidovaných údajov a predchádza riziku vlastných finančných strát, c) uskutočňuje analýzu ekonomickej výhodnosti obchodov

z dostupných informácií, d) vypracuje obchodné a investičné zámery, ktoré sú podkladom na uskutočňovanie jednotlivých operácií.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení platnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods.1 O. s. p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 160 ods.1 O. s. p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku spĺňa. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, o ktoré žalobca taktiež opiera svoje nároky, žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Žalobca má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovanej poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným typovou spotrebiteľskou zmluvou upravenou špeciálnym právnym predpisom a to zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Žalovaná zmluvné podmienky nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu, zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov 10,38 %, výšku úrokovej sadzby 17,70 % a poplatok za správu úveru 1,66 eura mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi

nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že výška RPMN nikdy nemôže byť nižšia ako výška úrokovej sadzby. V ideálnom prípade by sa hodnota RPMN mala rovnať hodnote úrokovej miery. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnávaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajá vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa. Súdu sú známe argumenty banky v obdobných veciach, kedy poukazujú na to, že pri výpočte RPMN postupovali podľa prílohy zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá v danom čase obsahovala chybný vzorec, čo bolo zákonodarcom napravené novelou zákona účinnou od 1.7.2006. K uvedenej argumentácii súd uvádza nasledovné. Predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý bankou a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že banka bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá zákon o bankách. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu v banke s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré banka pripraví v písomnej podobe a predloží klientovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávanie spotrebiteľa naplnené neboli. Banka, ako odborník, musela vedieť, že údaj o výške RPMN uvedený v zmluve / aj keď vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch / je nesprávny a v neprospech klienta skresľuje cenu úveru. Banka neposkytla klientovi objektívny údaj o výške RPMN a voči klientovi postupovala neodborne. Banka / na rozdiel od štátnych orgánov / môže podľa čl. 2 ods.3 Ústavy SR konať, čo nie je zákonom zakázané, a teda mohla a mala v zmluve uviesť pravdivý údaj o cene úveru. Takýmto postupom by banka naplnila zákonnú povinnosť postupovať pri vykonávaní bankovej činnosti s odbornou starostlivosťou.

V tejto súvislosti súd poukazuje, že žalobca v inom prípade (anonymizovaná úverová zmluva zo dňa 25.5.2004, ktorú predložil vedľajší účastník) postupoval voči klientovi v spornom období tak, že v zmluve uviedol pravdivú výšku RPMN.

Súd z vykonaného dokazovania ďalej zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje sumu, počet a termíny splátok úrokov podľa § 4 ods.2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto žalobca nemôže od žalovanej požadovať zaplatenie úroku neuvedeného v zmluve.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 896,24 eura a žalovaná doposiaľ vrátila sumu 662,77 eura, preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 233,47 eura (896,24 eura - 662,77 eura) s uplatneným úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z dlžnej sumy od 07.09.2011 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Vzhľadom na sociálne a príjmové pomery žalovanej, ktorej jediným príjmom je starobný a vdovský dôchodok vo výške 340,- eur, pričom po odpočítaní zrážok vykonávaných Sociálnou poisťovňou na rad exekúcií, je jej vyplácaný dôchodok vo výške 259,72 eura mesačne, súd povolil žalovanej zaplatiť dlh v splátkach tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách účastníkov konania a vedľajšieho účastníka, súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca podanou žalobou uplatňoval proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 1.500,55 eura s príslušenstvom. Žalobca bol úspešný v sume 233,47 eura s príslušenstvom, teda v rozsahu 15,56 %. Žalovaná bola úspešná v rozsahu 84,44 %. Úspech žalovanej, ktorý prevyšuje úspech žalobcu je 68,88 %. Úspešnejšia žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, preto súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobca ako menej úspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

Podľa § 93 ods. 2, ods. 3, ods. 4 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov

urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2, ods. 3 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje. Advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Náhradu trov konania si uplatnil vedľajší účastník, preto mu súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. priznal náhradu trov konania vo výške 68,88 % z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 284,11 eura, t. j. 195,69 eura za prevzatie a prípravu zastúpenia, vyjadrenie z 26.4.2012, účasť na pojednávaní dňa 24.10.2013, t. j. 3x po 71,37 eura + 1x rež. paušál po 7,21 eura + 1x rež. paušál po 7,63 eura + 1x rež. paušál po 7,81 eura + 20 % DPH/, podľa § 9 ods. 1, § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/ , b/, c/, § 16, ods.3, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval súd za nepochybne účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva. Navyše, účasť vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov v konaní pred súdmi je žiaduca a je vo všeobecnom záujme, pretože vyvažuje faktickú nerovnosť účastníkov konania. Je potrebné si uvedomiť, že v spotrebiteľských sporových konaniach vystupuje prevažne na strane žalovaného bežný spotrebiteľ, ktorý nie je odborne „vybavený“ tak, aby náležite obhajoval svoje záujmy v konaní a bol rovnocennou protistranou právnickej osobe, ktorá je odborne, personálne a materiálne pripravená viesť množstvo súdnych sporov.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).